

ὄλβιος (ἀντίθ. δειλός). Εὐτυχής/μακάριος, happy/blissful, Ἐμπεδοκλῆς 132.1 ὄ λ β ι ο ς, δς θείων πραπίδων ἐκτήσατο πλοῦτον, δειλὸς δ', ὧ σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα μέμηλεν. Πρβλ. δυσ-ἀνόλβος, δυσδαίμων, δυστυχής.

ὄλβος (ἀντίθ. δυστυχία, πενία). Εὐτυχία/εὐμάρεια, felicity/wealth of being, Ἐμπεδοκλῆς 119 ἐξ οἷης τιμῆς τε καὶ ὅσσου μήκεος ὄ λ β ο υ. Πρβλ. εὐδαιμονία, εὐτυχία, πλοῦτος.

ὀλέθριος (ἀντίθ. σωτήριος). Ὀλέθριος/καταστροφικός, deadly/destructive, Ἡράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρώτατον καὶ μισρώτατον, ἰχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρώποις δὲ ἄποτον καὶ ὀ λ έ θ ρ ι ο ν. Πρβλ. ὄλεθρος.

ὄλεθρος (συνών. φθορά, ἀντίθ. γένεσις). Ὀλεθρος/καταστροφή, perishing/destruction, Παρμενίδης 8.21-27 τὼς γένεσις μὲν ἀπέσβησται καὶ ἄπυστος ὄ λ ε θ ρ ο ς ... γένεσις καὶ ὄ λ ε θ ρ ο ς τῇλε μάλ' ἐπλάχθησαν.

ὀλέκειν (ἀντίθ. τίκτειν). Καταστρέφω, destroy, Ἐμπεδοκλῆς 17.4 τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀ λ έ κ ε ι τε, ἡ δὲ πάλιν διαφυομένων θρεφθεῖσα διέπτει. Πρβλ. ὄλεθρος.

ὀλιγομυθία. Ὀλιγολογία, fewness of words, Δημόκριτος 274 κόσμος ὀ λ ι γ ο μ υ θ ί η γυναικί· καλὸν δὲ καὶ κόσμου λιτότης.

ὀλίγος (ἀντίθ. πολὺς). Ὀλίγος/ὀλιγόποσος, little/small in amount, Ἡράκλειτος 22 χρυσὸν γὰρ οἱ διζήμενοι γῆν πολλὴν ὀρύσσουσι καὶ εὗρίσκουσιν ὀ λ ί γ ο ν Ἐμπεδοκλῆς 39.3 εἶπερ ἀπείρονα γῆς τε βάθη καὶ δαψιλὸς αἰθήρ, ὥς διὰ πολλῶν δὴ γλώσσας ἐλθόντα ματαίως ἐκκέχυνται στομάτων ὀ λ ί γ ο ν τοῦ παντὸς ἰδόντων Δημόκριτος 191.8 τῶν μὲν ζηλουμένων καὶ θαυματομένων ὀ λ ί γ η ν μνήμην ἔχοντα καὶ τῇ διανοίᾳ μὴ προσεδρεύοντα 284 ἦν μὴ πολλῶν ἐπιθυμείης, τὰ ὀ λ ί γ α τοι πολλὰ δόξει. || **ὀλίγοι**. Ὀλίγοι/ὀλιγάριθμοι, few/few in number, Ἡράκλειτος 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀ λ ί γ ο ι δὲ ἀγαθοὶ Δημόκριτος 30 τῶν λογίων ἀνθρώπων ὀ λ ί γ ο ι ἀνατείναντες τὰς χεῖρας ἐνταῦθα, ὃν νῦν ἡέρα καλέομεν οἱ Ἕλληνες 191.23 ταύτης γὰρ ἐχόμενος τῆς γνώμης εὐθυμότερόν τε διάξεις καὶ οὐκ ὀ λ ί γ α ς κῆρας ἐν τῷ βίῳ διώσσει,

φθόνον καὶ ζῆλον καὶ δυσμενίην 276 ὁ λ ί γ α δὲ τὰ εὐθηλέοντα.
 || ὀλίγον. 'Ολίγο, a little, 'Εμπεδοκλῆς 98.4 εἴτ' ὁ λ ί γ ο ν μεί-
 ζων εἴτε πλεόνεσσιν (?) ἐλάσσων Διογένης 6.9-32-37 ἕτεραι δ' ὁ λ ί-
 γ ο ν ἄνωτέρω διὰ τῶν στηθῶν ὑπὸ τὴν μασχάλην ... ἔστι δ' ἑτέρα
 φλὲψ ἐν τῷ τραχήλῳ παρὰ τὴν μεγάλην ἐκατέρωθεν, ἐλάττων
 ἐκείνης ὁ λ ί γ ο ν ... καὶ φαίνονται παρὰ τε τὴν σπληνίτιν καὶ
 τὴν ἥπατίτιν ἕτεραι ὁ λ ί γ ο ν ἐλάττους. || δι' ὀλίγου. Σύντομα,
 briefly, Δημόκριτος 235.4 τοῖσι πᾶσιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε
 καὶ δι' ὁ λ ί γ ο ν γίνονται, ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν,
 αἱ δὲ λῦπαι πολλαί. Πρβλ. ὀλιγοχρόνιος.

ὀλιγοχρόνιος. 'Ολιγοχρόνιος, of short duration/brief, Δημό-
 κριτος 285.2 γινώσκειν χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφανοῖν τε ἐοῦ-
 σαν καὶ ὁ λ ι γ ο χ ρ ό ν ι ο ν.

ὀλκάς. Φορτηγὸ πλοῖο, transport ship, Φιλόλαος 12 καὶ τὰ
 μὲν τᾶς σφαίρας σώματα πέντε ἐντί, τὰ ἐν τᾷ σφαίρᾳ πῦρ <καὶ>
 ὕδωρ καὶ γᾶ καὶ αἴρ, καὶ ὁ τᾶς σφαίρας ὁ λ κ ά ς (?), πέμπτον.

ὀλκός. Βλ. ὀλκάς.

ὀλλυσθαι (συνών. ἀποθνήσκειν, ἀπόλλυσθαι, ἐξόλλυσθαι, ἐξ-
 ἀπόλλυσθαι, φθείρεσθαι, τελευτᾶν, ἀντίθ. γίγνεσθαι) 1. Κατα-
 στρέφομαι/ἀφανίζομαι, be destroyed/be ravaged, Παρμενίδης
 8.14-40 τοῦ εἵνεκεν οὔτε γενέσθαι οὔτ' ὁ λ λ υ σ θ α ι ἀνῆκε Δίκη
 χαλάσασα πέδησιν, ἀλλ' ἔχει ... γίγνεσθαί τε καὶ ὁ λ λ υ σ θ α ι,
 εἶναί τε καὶ οὐχί 2. Καταστρέφομαι/φθείρομαι, be destroyed/be
 ruined, Μέλισσος 7(2) εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ μυρίοις ἔτεσιν ἑτεροῖον
 γίνοιτο, ὁ λ ε ῖ τ α ι πᾶν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ.

ὀλόκληρος 1. 'Ολόκληρος, whole, Πυθαγόρειοι C 6 (DK I
 465,23) ἀπὸ ὁ λ ο κ λ ή ρ ο υ ἄρτου μὴ ἐσθίειν 2. 'Ολικός, total,
 Δημόκριτος 296 γῆρας ὁ λ ό κ λ η ρ ό ς ἐστι πλήρωσις· πάντ' ἔχει
 καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.

ὀλοοίτροχος. Τρόχαλος/λίθινος ὄλμος, mortar of stone, Δη-
 μόκριτος 162 ὁ λ ο ο ί τ ρ ο χ ο ν.

ὅλος (τύπ. οὗλος) 1. "Ολος/ὀλόκληρος, whole/entire, 'Ανα-
 ξιμένης 2 οἶον ἡ ψυχὴ ... ἡ ἡμετέρα αἴρ οὔσα συγκρατεῖ ἡμᾶς,